300

בס"ד

התחזקות וביטחון
במשנת ה'זרע שמשון'

בעל ה"זרע שמשון" רבי שמשון חיים בן רבי נחמן מיכאל נחמני זיע"א
הבטיח ברכות וישועות מופלגות לעוסקים בתורתו וכך כתב בהקדמה לספרו:
" ועינכם תחזינה בנים ובני בנים כשתילי זיתים סביב לשולחנכם
בתים מלאים כל טוב גם עושר גם כבוד לא יסופו מזרעכם"

"נר תמיד תוקד"

שיעור מס' 300 | פר' וישלח תשפ"ז

שלהי דקייטא שעת צהרים שמש ירושלמית קופחת, מד החום במשאית הישנה של אלכס מטפס ועולה, אני חייב הפסקה קצרה להתרעננות, לפתע צד את עינו שלט קטן "בית כנסת" הוא נזכר בילדותו טרם שנה ופירש ר"ל שם בביהמד"ר בפינסק שמעבר למסך הברזל, אלכס החנה את המשאית בצד הכביש וצעד לבוש מכנסיים וחולצה קצרים לביהמד"ר בבתי מונקאטש בירושלים, הדלת הישנה חרקה בפתיחתה, לרגע נדמה לו לאלכס כאילו הדלת שואלת, להיכן נעלמת שנים כה רבות?

מאור פניו של רבי אורי ליפשיץ זצ"ל שקידם אותו בברכת "ברוך הבא", קטעה את חוט מחשבותיו, ר' אורי יהודי חסידי מבוגר שעלה לישראל מארה"ב קבע את מקום לימודו שם, ר' אורי הראה לו היכן השירותים והושיב אותו לנפוש מעט בעודו מוזג עבורו כוס מים קרים, הם שוחחו על דא והא, אלכס שיתף שבצעירותו היה שומר תורה ומצוות אך חברים רעים דרדרו אותו לעבר פי פחת אלכס הוסיף בעיניים דומעות, חבל שהתעלמתי מאזהרות הורי ומחנכי להיזהר כמו מאש מחברים רעים שפיהם מלא צחוק וליצנות, זלזול וביקורת על הורים ומחנכים, בטיפשותי בגיל הטיפש עשרה חשבתי שלי זה לא יזיק אך לצערי אתה רואה איך אני נראה היום.

אלכס סיפר כי בילדותו התגורר בעיירה קרלין שהיתה חלק ממחוז פינסק, משמע ר' אורי את השם קרלין אורו עיניו הוא נזכר באותם קדושי עליון אשר לאור משנתם וקדושתם צועדים אלפי יהודים, על האדמו"ר הקדוש רבי אהרן הגדול מקרלין זצוק"ל שמעת? שואל ר' אורי, בוודאי הרי בילדותי את שמו ושמעו של רבי אהרן הגדול זיע"א הק' היינו מעלים על דל שפתותינו ברגש ובסילודין,

אספר לך סיפור לו הייתי עד אישית, ממנו תבין את עוצמת קדושתו של רבי אהרן הגדול זיע"א, כאמור מתאר אלכס, הושפעתי מחברים לא טובים ומידי ליל שבת נהגתי לצאת עם אחד מהם מחוץ לעיר מהלך רגלי של כעשרים דקות עד לבית ההלוויות הממוקם בסמוך לבית הקברות,שם היינו לוקחים את הטבק המשובח שהבאנו איתנו גילגלנו אותו לתוך עלי נייר דקיקים וכשהסיגריה הייתה מוכנה הצתנו את האש ועישנו, לצד העשן המתגלגל, גילגלנו בפינו דברי ליצנות ובדיחות על העולם הישן אותו נטשנו, על הורינו הגלותיים היושבים כעת בבית הכנסת ושרים זמירות ותשבחות, היינו בטוחים שאנחנו הצעירים והמתקדמים הולכים לכבוש את העולם וכל העולם העתיק הזה סופו שישתכח בתהום הנשייה.

שבת אחת לאחר שהכנו את הסיגריות חיפשנו את הגפרורים ולא מצאנו, חיפשנו שוב ושוב אך העלנו חרס בידינו, הצעתי לחברי הבה נחזור הביתה אין לי את הכוח ללכת הלוך ושוב כעשרים דקות במזג אוויר חורפי שכזה, בעל כורחנו את השבת הזו נשמור, לעומתי חברי שבערה לו הסיגרייה הציע רעיון נועז, במרכז בית החיים הרי נמצא ציונו של רבי אהרן הגדול מקרלין (הציון הק' היה קיים עד שנות התש"ל אז נהרס ע"י הרוסים) ומעל קברו דולק נר תמיד. ר' אהרן הגדול הכין עבורינו אש להדליק את הסיגרייה, אמר בלעג, האמת שגם מבחינתי הוא חצה קו אדום,

ר' אהרן הגדול קודש הקדשים שאת נועם קדושתו ינקנו עם חלב אמנו, השבת נועם הנשמות ועונג הרוחות לשון קדשו של רבי אהרן הגדול זיע"א המלבה את אש השבת בנשמות ישראל עד ימינו, גם נפשי עדיין חולת אהבתך, הרהר אלכס בליבו למרות המחלה האנושה האוכלת את נשמתי עדיין לא כבתה לה לגמרי גחלת האהבה! להדליק סיגריה בשבת קודש מהציון הק' של הרבי הקדוש? גם להידרדרות יש גבול! אך מתברר שלא, חברי המשיך בדברי הזילזול והלצנות שחילחלו בנפשי כארס של עכנאי, הרי אנחנו שייכים לעולם החדש הנאור המתקדם והמשכיל, מה אתה מפחד מקברך? וכי הרבי יקום מקברו וירביץ לנו? סנט בי חברי בפערו שוב פיו בדברי זילזול בכל דבר שבקדושה, חברי החזיק ומשך אותי אחריו לעבר ציונו הקדוש של רבי אהרן מקרלין זיע"א, ככל שהתקרבנו כבר ראינו מרחוק את האש היוקדת שם בתוך תא הזכוכית מעל הציון הקדוש את נר התמיד המאיר את כל הגולה כולה אותה אש היוקדת בתוך אלפי נשמות ישראל הכוספים ומשתוקקים לנועם השבת "אכסוף נועם שבת"

צעדנו שם באישון ליל שבת, נער פוקר וחבר טיפש שנגרר אחריו התקדמנו בצעדים מדודים לעבר הציון הקדוש, חברי נעמד שם ליד הציון הקדוש הוציא את הסיגריה מהכיס פתח את מכסה הזכוכית של הנר תמיד והתכופף לעברו כדי להצית את הסיגרייה,

אך לתדהמתי הוא לא מרים את ראשו, מתברר כי שבק חיים והתאבן במקום, פשוט קפא על עמדו כבול עץ, לאחר השבת, אנשי הח"ק ניסו ליישר את הגופה אך ללא הצלחה וקברו אותו כך קבורת חמור"

ישראל שומעים שהקב"ה אומר אהבתי אתכם דמשמע שאוהב אותם ממש מצד עצמם והם אומרים במה אהבתנו? אילו היית אוהב אותנו מצד עצמנו לא היית מביא עלינו יסורין אלא שאתה אוהב אותנו מחמת שאנו בני אברהם יצחק ויעקב ומשום הכי אתה מביא עלינו יסורים בשביל שאין אהבתך אותנו מחמת עצמינו ולכן בא הכתוב כמתרץ אם האמת שאני אוהב אתכם מצד אבותיכם ולא מחמת עצמכם היה לי לאהוב גם את עשו כמותכם שהרי עשו אח ליעקב ושניהם מזרע אברהם אוהבי ועכ"ז "ואוהב את יעקב ואת עשו שנאתי" א"כ מוכח שפיר שאהבתי אתכם והיסורים הם אדרבא לטובתכם דברי הזרע שמשון זיע"א בפרשתינו.

נחזור ל "מונקאטשער הייזער" הרב אורי ליפשיץ הביט ממושכות באלכס גלוי הראש ושואל הרי ראית כזה גילוי שכינה וכך אתה נראה? אלכס הודה שאכן לתקופה חזר לשמור שבת אך בהשפעתם הרעה של חברים רעים הוא חזר לסורו כמאמר חז"ל רשעים אפילו על פתחו של גיהנום אינם חוזרים בתשובה,

את הסיפור המדהים שמעתי אישית מהרב קלמן סמואלס שליט"א המעיד ששמע את הסיפור מהרב אורי ליפשיץ ז"ל שם באותו ביהמד"ר בבתי מונקאטש שמעבר לשוק מחנה יהודה בירושלים,

היה זה שנים רבות לאחר מכן בשנות התש"נ, בעת שהרב סמואלס הי"ו מומחה למחשבים שעלה אף הוא מארה"ב סייע שם להרב ליפשיץ לערוך במחשב את חידושיו,

נר התמיד של הצדיקים יוקדת ובוערת מאז ועד עולם כפי שמעיד גם הסיפור הנוסף אותו שמעתי באנגליה, אחד מהמתפללים בשטיבל קטן בו כולם מכירים את כולם, ערך ברית מילה לבנו הנולד למזל"ט החברים מתפללי השטיבל, ציחקקו ביניהם כולנו כבר יודעים את שם הילד עוד לפני הברית "אברהם" כשם חמיו זצ"ל של בעל הברית שנפטר בדמי ימיו באופן פתאומי כחודש לפני הברית, יהודי צדיק וחשוב שכבוד וזכות להקרא על שמו,

בעת קריאת השם בברית הקהל זמזם יחד ויקרא שמו בישראל: "אברהם" אך הנה הם שומעים ויקרא שמו בישראל "שמשון" באי השטיבל הרימו גבה , אך מיד התעשתו, הם נזכרו שאת השיעור השבועי שמוסר שם הרב אחת לשבוע בספר הקדוש "זרע שמשון" עורכת אם הילד תחי' במסירות רבה מזה שנים רבות, האם לצד בעלה אבי הילד הי"ו מסורים בלו"נ להפצת שיעורי ה"זרע שמשון" כשמידי פעם הרב מודה להם ברבים באומרו שבטוח לו שרבינו הזרע שמשון זיע"א שהבטיח ברכות עד בלי די בנים ובני בנים סביב לשולחנם ירעיף אף עליהם מברכותיו ויזכו גם הם לבנים זכרים בזכותו שכן לאותו זוג נולדו עד היום כחמש בנות והם מצפים למעלה מעשור לבן זכר,

פרטי הדברים הפתיעו עוד יותר שכן האברך שיתף כי לפני כעשרה חודשים רצה לנסוע למירון ולהבטיח לקרוא לבנו שמעון אך במחשבה שניה החליט שמפני כבוד אמו המחכה לשם על שם אביה החשוב "שמשון" זצ"ל שנלב"ע לפני כשני עשורים ראוי להדליק נר לע"נ זקנו ולהבטיח שיקרא לילד כשמו "שמשון", באותה עת, הוסיף האברך לא חלמנו על הטרגדיה הפתאומית בפטירת חמי זצ"ל, כשנולד הילד עשו ההורים שאלת חכם שפסק שעליהם לקרוא "שמשון" כהבטחתו ע"ש זקנו זצ"ל וכשמו של רבנו זצוק"ל מתפללי השטיבל אמרו שם פה אחד שנראה שמשמים גילגלו שזוג שעושה כה רבות להפצת תורת רבנו ה"זרע שמשון" ייקרא שם בנם הראשון "שמשון" כשם רבינו, חיזוק לתחושה זו הוסיף אותו רב ששימש שם כסנדק בעצם קיום הברית באותו יום בשבוע בו נמסר השיעור בזרע שמשון,

המשתתפים איחלו להורים שזכות הצדיקים תעמוד להם לזכות בבנים צדיקים ויתקיים בהם הפסוק במשלי "בן חכם ישמח אב"

וכפירושו של רבינו הזרע שמשון זיע"א בפרשתינו שלמרות שהדין הוא שאם הבן זריז ומוצלח ותלמודו מתקיים בידו אזי הבן קודם לאביו בלימוד תורה כמובא בגמ' קידושין ואע"פ שהאב צריך להתעכב מלילך ללמוד בשביל בנו החריף יש שמחה לאב בבנו החכם. בעמדינו כעת בחסדו יתברך בגליון השלש מאות כ"י של הפצת תורת רבנו זיע"א נודה על העבר ונבקש על העתיד כי נר התמיד של הצדיקים תיקוד לעד וזכותם תגן על כולנו אכי"ר.

להצטרפות ולשליחת סיפורים hbzs3587@gmail.com

© כל הזכויות שמורות